

OODI KIPINÄLLE (Tuulia Ristola)

Kipinä,
uusi silmäterä,
kirpeä pettymys.
Kuuntele nyt heitä,
”älä tuomitse kirjaa
kannen
perusteella,
älä ihmistä ulkonäön
perusteella”.
Ei ole lahjahevosen
suhun katsomista.

Kuuletko
saman
kuin minä?

Kipinä,
joka syttyy uutena vuotena
loistaa värikkäänä
kuun ystävänä,
erilainen tähti.
Kipinä,
joka singahtaa nuotiosta
tai takasta
matolle,
polttaa kaiken
maan tasalle.
Hehkuva keijupöly,
joka lennättää haaveilijan
säkenöivien tähtien
keskelle.
Kaunista
kaikki.

Mutta entä kipinä,
jota ei
voi nähdä?

"Se näyttää vanhalta"

ruosteinen seinä,
ympäristöön sopimaton,
törkyinen,
hirveä.

Mutta

et sano vanhalle,
ettei hän ole tarpeeksi
hyvä.

Kipinä,

mistä lähtien on värillä
ollut väliä?

Hehkut lämpöä

kuin ruudullinen huopa
syksyn väreissä,
ja teet tilaa kaikille,
jopa heille,
joille vettä
sataa enemmän.

Olet avoin,

arvokas,

koristeellinen,

et yhtään niin karu,

kolkko

tai koruton

kuin annat uskoa.

Ametistin tavoin

pidät naurut,

salaiset tunteet

ja nopeat katseet

verhottuina.

Kipinä sisälläni

se syttyy

kuin salama,

tahdon oppia,

lukea,

kuulla,

uskoa.

Annat meidän olla

mitä olemme.

Vähin mitä voimme

on tehdä samoin sinulle.